

Оптимісти-самотимисти

АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ЗАКОН.
ЕКОМІЧНІ РЕФОРМИ.
ЗАКОНОДАВЧА ВАЗА.
ЙОДОВАНА МІЛЬ.
КАБІНЕТ МОНСТРИВ.

Микола МИЦЕНКО.
Волинська обл.

Запитаннячка

• Чому більшість людей, мріючи про те, щоб їх ще за життя вважали святими, не готові бути великомучениками?
• Чому хабар фальшивими купюрами не підпадає ні під статтю про дачу хабара, ні під статтю про збут фальшивих грошей?

Словник-жартівник

БУБОНІТИ – бити в бубон.
ВАРВАР – чоловік Варвари.
ГАСЛО – пожежна машина.
ГОРЛОПАН – сварливий пан.
ЩЕБІНЬ – соловейко.

Антон БЕРДНИК.
м. Горішні Плавні.

Гриць ГАЙОВИЙ

БУР'ЯНІСТЬ

Передвиборна кампанія надихнула автора на написання агробайки

Було це пізньою весною, хоч планувалось восени: готуючи себе до посівної, зібрались при Городі бур'яни – страшний, багатолікий і винахідливий народ на ейфорію, від чого наш великий і найродючіший Город аж бур'яніє, – зібрались не просто говорити, представивши програмний прес-реліз, а щоб ніхто не смів їм докорити, мовляв, не той хтось у Город проліз...
Город один, а бур'янів багато, і кожен з тих численних бур'янів, неначе кандидат у депутати, про користь для Городу гомонів, бо всі вони були б такі шасливі, знов опинившись на родючій ниві, де навіть Хвощ і Блекота, в натурі, при статусі городньої культури! А що ж тоді, скажіть, робити нам? Прислухайтесь до викладу програм.
– Хоч я звичайний зірочник, – почав Мокрець, – та в агротехніці – великий фахівець: я всю городину і всю садовину у власну ніжку зелень обгорну!

– А я, – з готовністю доповнює В'юнок, – всіх заплету в березковий вінок!
– Город – це край моїх сміливих мрій, І не ляка мене життя в землі сирій, бо я везучий, – так промовляв Пирій Повзучий.
– Колего, ти правий, але не хвастай: ще не настав городині кінець, – в розмову встрияв Гострець Гіллястий.
– Картопля чи Буряк – яка різниця! – по ширості зізналася Щириця: – Я невибаглива та щедра по натурі і зможу вжитися при будь-якій культурі!
– Якщо тебе не витягнуть за вуха, – схидно вставила Плоскуха, – а я і мої доньки та сини залишимося при знатних просапних...
Тут Лобода звернулася до народу: – Гнете ви не туди! Найбільша користь для Городу – від Лободи!
– Резерв городини – не в продуктивній праці, а в продуктивності акселерації: за мною в рості, – мовить Крופива, –

із овочів ніхто не поспіває!
– От, кажуть, паразитка я... Дурниця! – підскачила Звичайна Повитиця.
– На будь-які стеблі в Городі чи в саду я сама для себе живлення знайду.
– А я всім зерновим товариш, брат і друг! – горлає на всю ниву якийсь Метлюг.
– Я теж, – кричить Кукіль, – зробив рішучий крок, приставши до Пшениці в блок, так само, як зробив колись у вас під носом Мишій, що мудро об'єднався з Просом.
– Об'єднуватись?! Ні, – зірвався Курай і покотився ген за виднокрай, – допоки кожен мені в очі коле, що я ледаще Перекотиполе!..
– У цім Городі нині все не так, – відзначив самовпевнений Будяк. – От коли б знову я туди проник, то перш за все звільнився б від мотик.
– А ще й Сапа там творить геноцид – це ж сором і ганьба на цілий світ! З Городу геть Сапу! – прорік Осот, – і ми досягнемо значних висот!
Мораль: Тепер, здається, всім нам зрозуміло, та не знімаймо і з Господаря вина, як на городі в нього будуть бур'яни.

Мал. Володимира СОЛОНЬКА.

– Допоможи, Золота рибко, хоч одну з моїх депутатських обіцянок виконати, бо знову ж вибори!..

Народні усмішки

Корупціонер повчає свого сина:
– Якщо вкрадеш мало – будеш у в'язниці сидіти. Якщо вкрадеш багато – за це нічого тобі не буде. А якщо вкрадеш дуже багато, то зможеш уже й сам інших саджати!

Одна дівчина питає заздрісну подругу:
– А тобі не здається, що Петро нерівно дихає до мене?
– Ага! Нерівно дихає, криво ходить, косо дивиться та ще й погано чує...

– Куме, а ви можете позичити мені п'ятсот доларів?
– Та це запросто! А в кого?

Реклама. Оголошення

- ✓ "Наш секс-шоп запрошує самотніх мазохістів – спеціально для вас завезено велику партію бумерангів і граблів".
- ✓ "Музичне училище оголошує набір студентів по класу "продавець кришталевого посуду".
- ✓ "З метою створення сім'ї познайомлюся з інтелігентним чоловіком. Матеріальне становище не має значення. Щоб я відразу вас упізнала, тримайте в руках жіночу норкову шубу 50-го розміру".
- ✓ "Розгляну будь-яку пропозицію від зарплатодавців. Роботодавців прошу мене не турбувати".

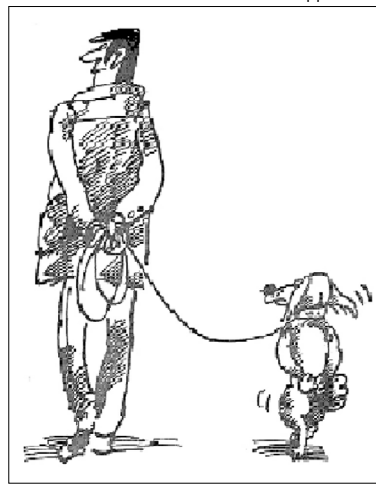
Навмисно не придумавш

- "Якщо ви п'єте, щоб забути, – прохання платити наперед". (Оголошення в пивбарі).
- "Дипломантку я знаю з самого початку і на закінчення хочу побажати успіхів у майбутньому".
- "Тут є яскравий художній образ, але не відразу помітний, бо прихований". (З відгуків на дипломні проекти).
- "Джек Лондон часто оспівував вовків і китів, а людям відводив роль золотушаків".
- "Конфлікт зі своїми синами Тарас Бульба заклав уже на початку повісті, дошкульно висміявши одяг Андрія і Остапа". (З учнівських творів).

МАТЕМАТИЧНА ОЛІМПІАДА

Задачі

- Наближаючись до дерева зі швидкістю 18 км/год, велосипедист Віталій мріє покатати на велосипеді красуню Катю. Скільки ще часу мріятиме Віталій, якщо до дерева залишилось 25 метрів?
- Згідно з правилами термінового виїзду на гасіння пожежі пожежник повинен одягти штани за три секунди. Скільки штанів він встигне одягти за п'ять хвилин?

Мал. Анатолія МАГДИНИЧА.

Архів "зоряньського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Куточки зору

У будь-якій справі є свої "за" і чужі "проти".
Істина в тому, що в спірках частіше народжуються бійки.
У нас плюралізм, і двох думок тут бути не може!
Райським птахам не треба бути перелітними.
Важко зірватися з цепу, якщо він золотий.
Людині притаманно помилятися, але – на свою користь.
Були б плацдарми, а командири знайдуться.
Найдорожчим у людини є життя, але воно у нас так недорого коштує.
Що дзвінкішою є монета, то глухішою буває совість.
Найбільше фальшивлять, коли співають дифирамби.
На свою голову спробували жити власним розумом.

Борис РЕВЧУН.
Кропивницька обл.

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

МАЙЖЕ З НАТУРИ

Друзі по чарці

ГЛУХА стіна сараїв надійно приховувала дальній п'ятачок двору від цікавих очей. Тут, навколо імпровізованого стола-ящика, примостилися Іванчук, Петренко і Сидорець. На застеленому газетою ящику – горілчанка пляшка і цукерки-льодяники.
– А що? Начебто все нормально організували! – оцінив застілля Іванчук.
– Ну, погналі? – сказав нетерплячий Сидорець.
– По половинці чи як? – запитав Петренко, беручись за пляшку.
– По повній! – розпорядився Іванчук. – Ми не слабаки!
– А п'ємо за що? – уточнив Сидорець.
– За дружбу! – проголосив тост Іванчук.
Приятелі підняли стакани. Цокнулися. Випили і почали смоктати льодяники.
– Шухер! – раптом вигукнув Петренко.

Перед ними стояли троє чоловіків, які тримали в руках газетні згортки.
– Геть звідси, шмаркачі! – сердито сказав чоловік з великим сизим носом.
Іванчук, Петренко і Сидорець, прихопивши льодяники, кинулися навтьоки.
– Куди тільки вчителі дивляться? – обурено зауважив чоловік в окулярах.
– Мда-а... З таких років... Замість того, щоб уроки робити... – осудливо похитав лисою головою третій чоловік. – Ну й діти пішли!
Він взяв у руки залишений стакан і понюхав:
– Дивно... вода...
– А ми в дитинстві у Фантомаса гралися, – вдався до спогадів сизоносий чоловік, відкриваючи пляшку горілки.
– Але ми вже не діти! – чоловік в окулярах розгорнув згорток із закускою. – Наливай по повній!
– Ну, за дружбу! – проголосив тост лисий.
Федір ОШЕВНЕВ.
м. Одеса.